

Ruotsalainen suomen kielestä

»Svensk Lantmäteritidskrift» -nimisen aikakauslehden 1952-v:n 2. numerossa kirjoittaa F. J. B. Andrén arvostellessaan Kyösti Haatajan 1951 ilmestynyttä teosta »Vesioikeus I» mm.:

»Hyvien suomenkielisten teosten maininat on usein tapa lopettaa ruotsintamistoivomukseen. Tämän kirjoittajakin haluaa lopettaa selostuksensa toivomukseen, mutta sisällöltään tasan päinvastaiseen. Me pyrimme tässä maassa hartaasti syventymään esim. englannin (amerikan) hienoimpiinkin vivahduksiin ja koetamme visusti, hymyilyttävyuden uhallakin, matkia sen meikäläisen korvalle joskus melko vähän sulosointuista ääntämistä. Mutta olemme karkean tietämättömiä sen kielen ensi alkeistakin, joka — paitsi että se on suurilukuisen Ruotsin kansalaisten ryhmän äidinkieli — on sellaisen maan virallinen kieli, joka ainakin historiallisesti on meitä lähempänä kuin mikään muu maa. Ruotsintamattomana Haatajan

kirja arvokkuudessaan olisi voimakas kiihoke ainakin kiinteistöoikeuden harrastajalle yrittämään saada aikaan parannusta tähän järjettömään asiintilaan. Hänellä olisi silloin palkkionaan käksipääsy runsaaseen suomenkieliseen kiinteistöoikeutta käsittelevään kirjallisuuteen, josta ei ole eikä voida odottaakaan ruotsinnoksia. Mutta sitä paitsi hän havaitsisi, että suomi jos mikään rakenteeltaan ankaran loogillisena on juridiikan kieli. Kun tässä sointuvassa kielessä lisäksi yhtenäen avautuu näkymiä kaskimaille ja uudisraivioille, kun siinä on metsän humua ja purojen solinaa, ei olisi aivan aiheetonta, vaikka hän julistaisi suomen juuri kiinteistöoikeuden ilmaisuvalineeksi. — Haatajan »Vesioikeus», kirjoitettuna tyyllillä, joka aina tuntuu pyrkivän karttamaan kansliakielen kömpelyyksiä, on sen vuoksi tällaisenaan paras. Sitä älköön ruotsinnettako!»